

Amerikansk trågmussla

(*Rangia cuneata*)

Främmande och invasiv art, beaktas därför ej i nationell eller global rödlistning.

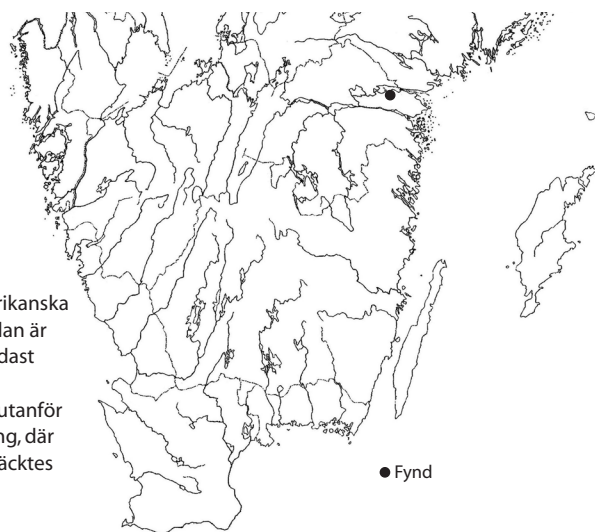
Utseende: Skalet är mycket tjockt och tungt. Det når en längd av 40-60 millimeter (för nordamerikanska exemplar uppges upp till 90 millimeter). Formen är snett oval och omkretsen mycket bukigt. ”Skalbucklan” (umbo) är starkt markerad och utskjutande, snett förskjuten mot skalets framsida. Skalytan är slät och vanligtvis ljus gulbrun – mörkt gråbrun. I vänster skalhalva finns två främre tänder, varav den främre är långsträckt och avslutas med en karaktäristisk V-formad böj. Bakom dessa sitter ett ligamentfäste i form av en djup, triangelformad grop. Även hos tomma skal finns i denna grop oftast rester av brunfärgat ligament kvar. Bakom gropan finns en lång och smal bakre tand med fint sågad överkant.

Biologi: Arten är inhemsk i Nordamerika, där den ursprungligen förekommer i Mexikanska Golfen. Under 1960-talet började arten spridas norrut längst USAs atlantkust och nådde Hudson River på 1980-talet. Arten har pelagiska (frisimmande) larver, och har troligen spridits genom transport av dessa med barlastvatten. Det första fyndet i Europa gjordes i Antwerpens hamn, Belgien 2005 och den påträffades i Östersjön första gången 2010. Den är nu känd från flera lokaler längst kusten av Ryssland (Kaliningrad-exklaven), Polen och Tyskland. Den är en typisk brackvattensart som huvudsakligen uppträder på grunda (< 6 meter), mjuka botten i estuarier (flodmynningar) och i nedre delen av vattendrag, vid en salinitet mellan 0-18‰. 2015 påträffades arten också i rena sötvattensbiotoper i England. I Tyskland utnyttjas arten som föda av vattenfåglar.

Skalets form är snett oval och omkretsen mycket bukigt. ”Skalbucklan” (umbo) är starkt markerad och utskjutande, snett förskjuten motskalets framsida. Skalytan är slät och vanligtvis ljus gulbrun till mörkt gråbrun. >>

Utbredning: I Sverige är arten endast känd från Bråviken utanför Norrköping, där den upptäcktes 2016. En snabb spridning längst Sveriges östersjökust är att vänta. Den kan också förväntas uppträda i de mynningsnära delarna av vattendrag.

Hot/problem: Arten kan inte fästa sig på hårda ytor, men har trots det rapporterats orsaka problem med igentäppning av kyl- och brandvattenledningar i USA och Belgien, genom att etablera sig i sedimenterat material på ledningarnas botten. Mycket höga populationstätheter (>4000 individer/m²) har rapporterats från Kaliningrad-exklaven och arten är ett potentiellt hot mot den inhemska faunan på grunda, mjuka brackvattensbottnar, och möjligen också i de nedre delarna av vattendrag, samt i kanalsystem.

Den amerikanska trågmusslan är hittills endast känd från Bråviken utanför Norrköping, där den upptäcktes 2016. >>

